

“Ne spusti me, ne zapusti me”

Povejmo Jezusu, da smo otroci. In kako otroci, majceni in preprosti otroci, trpijo, da bi se povzpeli stopnico više! Na videz tam izgubljajo čas. Končno jim je uspelo. Zdaj pa še ena stopnica. Z rokami in nogami, z zagonom celega telesa dosežejo novo zmagoslavje: še ena stopnica. In znova začnejo. Kakšen napor! Le malo jih še manjka do vrha ..., potem pa spodrslijaj ... in hopla! ... navzdol. Ves obtolčen se ubogi otrok v solzah začne, znova začne vzpenjati ...

18. december

... Tako je z nami, Jezus, kadar smo sami. Vzemi nas Ti v svoje ljubeznive roke, kakor veliki in dobri Prijatelj preprostega otroka; ne zapusti nas, dokler ne dospemo na vrh; in takrat — oh, takrat! — bomo znali odgovoriti na tvojo usmiljeno ljubezen z otroškimi drznostmi in ti bomo povedali, sladki Gospod, da razen Marije in Jožefa ni bilo in ne bo nobenega smrtnika — kljub temu, da jih je bilo nekaj zares norih —, ki bi te ljubil, kot te ljubim jaz.

(Kovačnica, 346)

Glasno nadaljujem s svojo molitvijo in vi, vsak izmed nas, v svoji notranjosti priznava Gospodu: Gospod, kako nevreden sem! Tolikokrat sem bil strahopeten! Koliko napak! Ob tej priliki pa ob oni, tu in tam. Lahko celo vzkliknemo: še

dobro, Gospod, da me je podpirala
tvoja roka, saj sem zmožen vseh
podlosti. Ne spusti me, ne zapusti me,
vedno ravnaj z mano kot z otrokom.
Naj bom močan, pogumen, trden.
Vendar pomagaj mi kot
neizkušenemu bitju; vodi me za roko,
Gospod, in tvoja Mati naj bo tudi ob
meni in naj me varuje. In tako —
possumus! — bomo zmogli, bomo
zmožni imeti Tebe za vzor.

Ni to domišljavost, če rečemo
possumus! Jezus nam kaže to
božansko pot in nam naroča, naj se
odpravimo po njej, kajti On jo je
napravil človeško in dosegljivo naši
slabotnosti. Zato se je spustil tako
nizko. »To je razlog, da se je ponižal,
da je ta Gospod, ki je kot Bog enak
Očetu, postal služabnik; ponižal pa se
je v svoji veličastnosti in moči, ne pa
v dobroti in usmiljenju.«

Božja dobrota nam hoče olajšati pot.
Ne odklanjajmo Jezusovega vabila,

ne odrekajmo se mu, ne zatiskajmo si ušes pred njegovim klicem, kajti ni izgovorov, nimamo razlogov, da bi še naprej mislili, da ne zmoremo. On nas je učil s svojim zgledom. »Zato vas na vso moč prosim, bratje: ne dopustite, da bi vam bil zaman predstavljen tako svetel zgled, pač pa mu postanite podobni in prenovite svojo dušo.« (*Jezus prihaja mimo, 15*)

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sl-si/dailytext/ne-spusti-me-ne-zapusti-
me/](https://opusdei.org/sl-si/dailytext/ne-spusti-me-ne-zapusti-me/) (19. Feb. 2026)